Dosar nr.4-25054279-05-4r-30092025

Judecătoria Cahul, sediul Taraclia
Judecător: Scripcenco Andrei

CURTEA DE APEL SUD

D E C I Z I E
în numele Legii

03 aprilie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud
în componența:
președintele completului Mironov Andrei,
judecătorii Gorlenco Inga, Bancov Evgheni,

a judecat fără prezența părților, recursul declarat de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 20 august 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Iancev Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226196 din 09 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții de Apel Sud,-

C O N S T A T Ă :

La 09 aprilie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, a întocmit în privința lui Iancev Ivan procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226196, pe faptul că, *”în perioada 2024-2025, în*****, Iancev Ivan a primit personal prin intermediul aplicației PSB Banca fonduri care nu îi reveneau, în scopul exercitării dreptului de vot, în cadrul alegerilor din 2024-2025”*.

Acțiunile lui Iancev Ivan au fost încadrate în prevederile art.47[1] alin.(1) Cod contravențional „Coruperea electorală pasivă”.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Iancev Ivan, în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25 000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Iancev Ivan, în ordinea art.448 Cod contravențional, la 15 aprilie 2025 și, ulterior, la 07 mai 2025 a depus contestația, prin care solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 09 aprilie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 20 august 2025, s-a admis contestația depusă de Iancev Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226196 din 09 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată. S-a anulat decizia de sancționare, emisă în privința lui Iancev Ivan, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei. S-a încetat procesul contravențional intentat în privința lui Iancev Ivan în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Solicitarea și motivele recurentului.

La data de 26 august 2025 agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 20 august 2025, cu remiterea cauzei la o nouă examinare în alt complet de judecată în aceiași instanță de judecată.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, din interpretarea art.425 alin.(2) şi art.442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226196 din 09 aprilie 2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situația faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Acțiunile contravenientului Iancev Ivan corect au fost încadrate în conformitate cu art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție şi în corespundere cu art.425 alin.(2), (3), (4), (5) Cod contravențional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional: proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Iancev Ivan din 09 aprilie 2025; procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226303 din 16 aprilie 2025; extras din fișierul Excel cu denumirea extras în urma măsurilor speciale de investigații. Într-o altă ordine de idei, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicații bancare - efectuat de o persoană terță, așa cum a declarat în fața angajatului de poliție contestatarul - se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite. În acest caz, intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional.

Reprezentantul organului de constatare consideră că, din perspectiva normelor cu caracter anticorupţional, nu numai rezultatul material, ci şi manifestarea voinței de a se angaja într-o astfel de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrității procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicația bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, relevă existența unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate şi secret al votului. Într-un mediu electoral, astfel de practici, chiar şi în stadii incipiente, reprezintă o amenințare la adresa integrității sistemului democratic.

În concluzie, având în vedere că, indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, inițiată de persoana terță, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacție ilicită, și această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată

conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale şi este demn de sancțiune. Nu corespunde situației faptice reținute la caz nici alegațiile instanței de fond cu privire la lipsa elementelor contravenției imputate contravenientului Iancev Ivan, or, în acțiunile acestuia cert s-au constatat, că coruperea electorală pasivă este o contravenție materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Argumentele contravenientului Iancev Ivan privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, le consideră declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, în speță contravenția consumându-se în momentul când Iancev Ivan a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, cu ulterioara recepționare a mijloacelor bănești, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidențiale şi referendumului.

Analizând cele enumerate supra, consideră că, instanța de judecată eronat a dispus admiterea contestației lui Iancev Ivan și a încetat procesul contravențional în privința lui Iancev Ivan învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art.468 alin.(1) Cod contravențional *”recursul împotriva hotărîrii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1)”*.

Completul de judecată constată că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data 20 august 2025 în prezența reprezentantului contravenientului Iancev Ivan – avocatului Mihailciuc Anna.

Recursul a fost înregistrat de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, la data 26 august 2025, din care considerente Completul de judecată consideră că, termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Procedura de notificare a fost legal executată.

În corespundere cu prevederile art.471 alin.(1), (2) Cod contravențional *”recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței”*.

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind probele administrate la materialele dosarului contravențional, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide necesitatea respingerii recursului înaintat de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1), pct.1), lit. c) Cod contravențional *”după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul şi menține hotărîrea atacată dacă recursul este nefondat”*.

În ședința de judecată s-a stabilit că, la 09 aprilie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, a întocmit în privința lui Iancev Ivan procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226196, pe faptul că, *”în perioada 2024-2025, în*****, Iancev Ivan a primit personal prin intermediul aplicației PSB Banca fonduri care nu îi reveneau, în scopul exercitării dreptului de vot, în cadrul alegerilor din 2024-2025”*.

Acțiunile lui Iancev Ivan au fost încadrate în prevederile art.47[1] alin.(1) Cod contravențional *„Coruperea electorală pasivă”*, adică *„pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”*.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Iancev Ivan, în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25 000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Iancev Ivan, în ordinea art.448 Cod contravențional, la 15 aprilie 2025 a depus contestația, prin care solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prima instanță, examinând cauza contravențională, a ajuns la concluzia de a admite contestația depusă de Iancev Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226196 din 09 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată. S-a anulat decizia de sancționare, emisă în privința lui Iancev Ivan, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei. S-a încetat procesul contravențional intentat în privința lui Iancev Ivan în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Potrivit art.374 alin.(3) Cod contravențional *”procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al nomelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte”*.

Din start, instanța de judecată just a stabilit că, contestația este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei asupra cauzei contravenționale, iar în asemenea împrejurări prevederile art.448 alin.(1) Cod contravențional, au fost respectate pe deplin.

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Raționamentele expuse fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata, revine, în primul rând, agentului constatator.

Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional *"procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui"*.

Astfel, expunându-se asupra faptului constatării de către agentul constatator a săvârșirii de către Iancev Ivan a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, instanța de fond just a ajuns la concluzia că, agentul constatator nu a acumulat şi, respectiv, nu a prezentat instanței de judecată probe concludente, care să confirme săvârșirea de către Iancev Ivan a contravenției indicate, prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional. Concluzia menționată întemeind-o prima instanță pe examinarea, în ansamblu, a tuturor probelor aflate în materialele dosarului contravențional. Or, pentru examinarea cauzei contravenționale, are o importanță deosebită stabilirea de către agentul constatator a tuturor circumstanțelor indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, care au relevanță pentru cauza contravențională, precum şi acumularea şi prezentarea probelor privind existența contravenției, ceea ce nu a fost realizat de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Potrivit art.10 Cod contravențional *"constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională"*.

În acord cu prevederile art.7 Cod contravențional *"persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod"*.

La caz, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226196 din 09 aprilie 2025, s-a reținut în sarcina lui Iancev Ivan comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, prin săvârșirea faptei prejudiciabile exprimată prin acțiune și exteriorizată în faptul că, *"în perioada 2024-2025, în*****, Iancev Ivan a primit personal prin intermediul aplicației PSB Banca fonduri care nu îi reveneau, în scopul exercitării dreptului de vot, în cadrul alegerilor din 2024-2025"*.

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale. Prin incriminarea coruperii electorale pasive, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Latura obiectivă a faptei se concretizează printr-o acțiune a alegătorului constând în pretinderea, acceptarea sau primirea, fie personal, fie prin intermediul altei persoane, a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură care nu i se cuvin. Aceste beneficii trebuie

să fie oferite în legătură cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Fapta nu presupune neapărat consumarea conduitei electorale (cum ar fi exprimarea votului într-un anumit fel), fiind suficientă acceptarea promisiunii sau înțelegerii în acest sens. Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului. Întrucât norma are caracter subsidiar, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Astfel, primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Subiectul este calificat, fiind reprezentat exclusiv de alegător – adică de o persoană fizică ce are calitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase. Voința de a obține un avantaj în schimbul exercitării unui drept electoral conferă faptei caracterul ilicit, chiar dacă beneficiul nu a fost efectiv încasat, iar votul nu a fost exprimat.

În ceea ce privește constatarea existenței faptei contravenționale imputate în speță, a fost reținut faptul că, nu există probe care să dovedească comiterea contravenției de către făptuitor. Or, la caz, la emiterea hotărârii contestate s-a stabilit corect faptul că, agentul constatator nu a prezentat probe convingătoare şi relevante care să confirme faptul că, Iancev Ivan ar fi primit şi acceptat personal pentru sine anumite mijloace bănești, în scopul exercitării drepturilor electorale pe parcursul alegerilor din perioada 2024-2025.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional *”constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare”*.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional *”examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei”*.

În conformitate cu prevederile art.425 alin.(1), (2), (3) și (5) Cod contravențional *”probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor; procesele-verbale privind alte acțiuni*

procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, ș.a. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod".

În contextul normei enunțate, probele administrate de agentul constatator apreciate în ansamblul lor conform criteriilor stabilite de art.425 Cod contravențional, în opinia Completului de judecată, nu dovedesc în afara oricărui dubiu rezonabil săvârșirea de către Iancev Ivan a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional. Or, la materialele cauzei nu este anexat nici o dovadă de transfer primit de către Iancev Ivan sau efectuarea unor transferuri de mijloace bănești.

Mai mult ca atât, materiale prezentate de către agentul constatator nu confirmă vinovăția lui Iancev Ivan în primirea de transferuri bănești de la/prin intermediul Băncii Comerciale „Promsveazibank" din Federația Rusă. Notabil este faptul că, circumstanțele invocate în rapoartele agenților constatatori anexate în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție la fel nu sunt însoțite de careva probe pertinente, prezentându-se a fi declarative. În acest sens, Completul de judecată ține să menționeze că, sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul-verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării contravenientului să-și demonstreze nevinovăția sa. Ori, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Astfel, în cadrul examinării contestației, instanța de fond just a reținut imposibilitatea de a stabili elementele esențiale ale cauzei, care ar putea proba vinovăția lui Iancev Ivan, întrucât pentru confirmarea comiterii contravenției, la dosar nu există nici o probă, care să fi servit la constatarea existenței contravenției, la stabilirea vinovăției, conform art.425 alin.(1) Cod contravențional.

În susținerea acestei concluzii, fiind reținut faptul că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției beneficiază de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă numai în măsura în care a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale. Or, din analiza de mai sus rezultă că această prezumție a fost răsturnată prin lipsa la dosarul cauzei contravenționale a probelor care să fi stat la baza constatării existenței contravenției, identificării făptuitorului și stabilirii vinovăției acesteia. Corespunzător, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Iancev Ivan, instanța atestă că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt descrise în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente și de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in dubio pro reo.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului se reține că, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. Astfel, potrivit art.375 alin.(3) Cod contravențional *"toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite"*.

Astfel, Completul de judecată este solidar cu poziția instanței de fond, precum că la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a acumulat careva probe, care ar demonstra că Iancev Ivan în perioada 2024-2025 a primit mijloace bănești, în scopul exercitării sau

neexercitării unui drept electoral în cadrul alegerilor, realizând astfel latura obiectivă a contravenției incriminate, prevăzute la art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional.

În acest sens, instanța de fond just a constatat că la caz, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Completul de judecată ține să menționeze că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art.375 alin.(1) Cod contravențional. Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Or, agentul constatator nu a prezentat nici o probă referitor la faptul dacă Iancev Ivan a primit mijloace bănești prin intermediul băncii „PSB", dacă a instalat aplicația mobilă cu identificatorul „PSB", dacă a primit mesaje prin intermediul aplicației mobile „PSB" și dacă mesaje respective au parvenit în perioada după intrare în vigoare a Legii privind modificarea unor acte normative nr.230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024.

În atare ordine de idei, în cazul în care Iancev Ivan a contestat circumstanțe faptice constatate de către agentul constatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susținerea actului de acuzare contravențională, constatându-se de asemenea lipsa efectivă a probelor care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, instanța de judecată relevă că, acuzația înaintată contravenientului poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu, respectiv, în contextul art.461 Cod contravențional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Conform dispoziției art.461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi art.445, instanța încetează procesul contravențional, iar potrivit art.441 alin.(1), lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

Sub aspectul dat, fiind reținut că fapta contravențională imputată lui Iancev Ivan poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv, în contextul art.461 Cod contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravențional şi limitele judecării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanța de fond just a statuat necesitatea admiterii contestației depusă de Iancev Ivan, anulând decizia agentului constatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226196 din 09 aprilie 2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenției.

Având în vedere că constatările primei instanțe care au fost puse la baza hotărârii judecătorești sunt fundamentate pe probele administrate la dosar, iar argumentele recursului nu sunt susceptibile în sensul art.466 Cod contravenționale să ateste admiterea unor erori de drept la examinarea cauzei contravenționale în instanța de fond, Completul de judecată ajunge la concluzia cu privire la necesitatea respingerii ca lipsite de pertinență a argumentelor invocate de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, în sensul netemeiniciei hotărârii adoptate de prima instanță în prezenta cauză contravențională.

Lecturând hotărârea judecătorească, instanța de recurs la examinarea cauzei, din oficiu, nu a stabilit nici un temei de casare a hotărârii primei instanțe.

Generalizând cele descrise supra, Completul de judecată conchide necesitatea respingerii recursului depus de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Călăuzindu-se de prevederile art.473 alin.(1), pct.1), lit. c), art.474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca fiind nefondat recursul depus de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 20 august 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Iancev Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226196 din 09 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată **Mironov Andrei**

Judecătorii **Gorlenco Inga**

Bancov Evgheni